



ליריבה שבצעם יש להם אידה רוח במגידה בנושא כ"י
ותה, ולמה לא לעשות איתו משהו.

עך סוף יולי המסיקה הוועדה לקיים ארבע
ישיבות. בישיבתה ב"ט בילי היא המליצה לקיים
צוותים ספירליים לסייע לנפגעי ביתוח, לרכז מודיע,
להכין תוכניות הסברה ובעיקר לשמור על עדינות.
היא גם המליצה להפנות שלוש מיליון שקל לביצוע
המלצות, המלצה הזו עדיין לא אושרה, ולא מן הני
מנע שהתפרסמו שצנע בתקשורת דווקא בעיתוי הזה
נועד להכשיר את הלבבות לקצבאת תקציבים, כסכ
ניקה הירדנה של זעקת המס נוכח תזמת התופעה
שאותה באו למנוע, כלומר - "התפשטות הכיתות".
במפעל, אומר ר"ד בני שטיין, הפסיכולוג הראשי
של השירות החינוכי הייעוצי במשרד החינוך ונציג
המשרד בוועדה ההורשה, תופעת הכיתות אינה מתפ
שטת אלא דווקא מצטמצמת, ומאז ימי תעסדה-גלור
העליוו מספר החברים בכיתות דווקא ירד. שטיין גם
מסיל ספק רב באמלינות היריחות שמגיעים מארגון
ל"ב לאחים", שהוא לודבריו ארגון אינטרנטי שמער
ניין בניפות התופעות הללו לצורכי.

שטיין מעיר שכל המקרים שהגיעו לטיפולו נגר
שאת כת השטן וכיתות אחרות, לא נמצא אפילו מקרה
אחר שלעונת שהושמעו ביחס אליו היה כסיס. ככל
מה שהם הפנו אליו עד היום, המיד התברר שזה לא
והי, הוא אומר. "מבחינת החוק, יש חופש פולחן. כל
אחד יכול להאמין במה שהוא רוצה, כל עוד אין פג
עה בחוק - לא בקט"ן, לא בחוקי מס הכנסה ולא בחוק
הפסיכולוגים, שאסור על אדם שלא הוסמך לכך לתת
טיפול נפשי".

האימון והממסד

הירייה הראשונה של הוועדה לא כוונה לכת השטן
(שכלל לא הוכרה בוח תעסדה-גלור) אלא דווקא
לאימון, שזיתתה אחר הסטאיים של הרות. הסיבה להתי
עסקת בארמון דווקא הייתה טכנית. לפני חברי הוועדה
עמדה בקשתם של חברי האימון בישראל להמדיד את
ביקורו בארץ של מנהיגם, ריימונד ג'ון אימון, המכר
מספר ממסד המ

הפיקטאוס נתקרה את תאית

בקשה להתיר את כניסתו של מנהיג כת הישראל הידשה את הוויכוח הסוער
על הסכנות הטמונות בכת. למה כמה מאות אנשים מפתחים כל כך את הממסד

נואר האחרון, והיא נועדה לתאם את פעולות המסדר
והמניעה של כל הגופים המספלים בנושא הכיתות;
משרד החינוך, משרד הבריאות, משרד החינוך, נצי
גים של צה"ל המשטרה נציגים של "הפורום לתתג
גנת מפני כיתות", המשותף, לברית התנועה
הקובצות, ל"ארגון הורים מוראגים" ולארגון החרדי
ל"ב לאחים".
ליאל מברור שאן כוונה להקים מחדש ועדה כסמי
נו תעסדה-גלור, אבל הרות הואו אבו עומד בסיס
רוני הוועדה החדשה. היוזמה להקמתה באה מה"כ
ודו מנו, יו"ד ועדת הביקורת של הכנסת, כנראה בעי
קבנת תלונת של הורים מוראגים. הודיעה ועיקרית

לת פעילות מיסיונרית כיתתית. גם כמה אנשי מק
צוע שהשתתפו ברינוים סירבו לסמור את ירידם על
התוצאה המסיבית, אבל בשמונה השנים שחלפו מאז
הרוא נשבה מלב, ואיתו גם שורה של מסקנות והמל
צות, שנועדו להגביל את פעילותן של כיתות ו"קבר
צות חדשות" (זהו המונח המקיץ פוליטי) בארץ.
לאחרונה חזר הדוח לכותרות, עם פרסומה של
כתבה קצרה של ועדה העיתונאי אבי כצמן ב"הארץ" על
רב קיימה של ועדה בינמשרדית חדשה לטיפול בכי
תות מיסיות. ההחלטה להקים את הוועדה, שבראשה
עומד אלון ליאל, מנכ"ל משרד הכלכלה והתכנון,
התקבלה על ידי ועדת השירים לתיאום ומנוול כ"י

שני עניינים הכניסו את חברת הכנסת לשעבר
מרים תעסדה-גלור אל המצב היחסי של הקירייה: אחר
מהם הייתה השתלחות במשורות יונה וולך, שאותה
כינתה "בהימה מיוחסת" השני הוא רוח הוועדה לברי
קת מצב הכיתות בישראל, שתעסדה-גלור עמדה
בראשה. הדוח היה, שבונו בני העם "דוח תעסדה-גל
ור", עשה כוונה דרבה דיעש. הוסימעה ביקורת קשה
על כך שהוועדה הייתה נתונה לתוצים פוליטיים של
שד הפגים (מהמפ"ל, שהזרה על הקמתה, ולכן לא
נכללו ברוח ישיבת שונת, למרות שגם בה ממונה

זמורה 111

הספר נמסר קודם

נה ל"א", שבביקורו האחרון בארץ ב-89' עוכב בשדה התעופה. ל"א נמצא ברישונה של מערכי הכי-יטה ל"א, עקב ורישה של "הפורום להתנגנות בפני ירות" לא לאשר את כניסתם לארץ של כמה מהוגים של קבוצת כאלה, שהפורום רואה בהן כ"יחות מסוכנות.

ב-30 ביולי רנה הוערה בבקשה להסיר את המגבר לוח על כניסתו לישראל של ל"א. מסקנתה היחה לאפשר את הביקור, "משום שעד עתה לא הוצג בפ-נה זמנר עובדתו ובחסות המבצע על כד שכניסתו עלולה לפגוע בשלום הציבור. הוועדה לא ראתה אפי-כניסתו ארצה", משד הפגים עריו לא קיבל החלטה, מה שיכול אולי לתת עוד הסבר לעיתוי הפגמים בתקשורת של פגמים ואת היתרות המסוכנות וה-קיצונית שפעלת כיום בארץ.

הפגומים הללו גרמו גם, שאחרי כמה שנים שבתו הוריד אנשי הארמו פרופיל, הם חוזר לטקטיקה של גיוס אגרסיבי, בעיקר באזור תל אביב. הגיוס האגר-סיבי הוח מבטא, לרבי הפרסומים, בשיווק נמרץ, כשבטיקה של "חכ מבא חכ", והציבור מתמן לבוא

נורית דמון, אנתרופולוגית: יש פה הונאה שיטתית ומאורגנת. הם מרמים את כולם - את הציבור, את העיתונות, את מערדי הממשלה, את כולם"

לירצאות מבטא, הנערכת בדרך כלל ברידה שבועות מונטיפריי, או לפני שבת במרכז האימן באזור תדע-היה לה מפלגת מי יודע מה? כמנין האימן בער י' לא יחנר מכמה עשרות חכ-רים, וגם הויפה מפעל מרכז קטן, שתכריס בו כעש-רים שלושים איש. ביושלים נחל האימן כישלון

שדות השמללים, פיות וגמדים

אנשי אקטיביזם שחוקר את האימן מועדים שמסוכנות האמנות של חכרי ואימן מודרכת מבלי של אסטרונוגיה, נומולוגיה, סארט, קבלה ותיר וות אווסיית שונות - בעיקר כאלה שייחסו לעצמן, כביכול, מקורות קרמניים כמו מצרים העתיקה, בית הספר של פיתגורס, דתות טבע, מסורות קלטיה, תודות מוד של מסדרים מימי הביניים ועוד. כל אלה מתגבלים בפסאודו-מורע, שמשלב מושגים כמו אנרגיות חשמליות, תר-דיות, שדות אלקטרומגנטיים וכיצוא כאלה. בעודיות של אנשי אימן לשעבר לפני הוועדה הם סיפרו כי פגישו יישיות טבע ופיות וגמדים, למ-של, ראו גופים הוהרים בחלל, ועוד.



למתנגדין מן החוץ כל זה נראה כשרותי מוחלט. אבל פרופס בית הולחמי מציין שבכל דת מוצאים רעיונות, שלו הובעו על ידי אדם פשוט, הוא היה נשלה לאשפות. חוקרים אחרים ביקשו להוכיח שביהדות ובנצרות יש כמה רעיונות מוהרים לא פחות, וחל בריי כשרות וכלה בשילוש הקודש, שאנחנו פשוט רגילים אליהם. אנשי האימן מאמינים כי תודתם תורמת להבנה עמוקה של מודות הבראה ושל עקדנות קוסמית. לשיטתם, ההתקשרות עם הכוחות הללו משכילה את יכולת המוח להגיע למונולוגיות שמי-צורת בו אינו מגיעות בדרך כלל לירי מימוש, והאית יישיות או תחושה בלתי אמונית של "כר-חות" זו חלק מהו. כד גם מיומנויות של ראיית גולד וקלודיאנאס, מלפניה או עצרת הוודוקונת. והרבות מקושרת לשיטתם עם אנרגיות "נמוכות", שעוצרות את היכולת הללו, בעוד שתתנגדילים שלום מעונים לא האדם והאפסיות לו לזתקשר עם אנרגיות "גבוהות" יותר, ולהגיע לוישגים האמורים. הם מתייחסים לזוגיות המוציאת של ל"א על שדות השמללים כמכור ללא מוכרות, ואר מרים שהרמיע המורדני עוסק כרברים של"א חוה מומן, כל-אונרוד והרנצי בשעתו.

האימן ומעלה צבירה

אנשי האימן מועדים שהחומר הוא הנבנה. לדבריהם, זה עיוות וסילוף של עקדנותיהם, והם לא מסתירים דבר. המבנים אינם סודיים, וכל אחד יכול לרכוש אותם בדרך האגודה. הם לא משוקקים אותם לספריות ולתורות ספרים גם מטעמים של זכויות יוצרים וגם משום שלרבריהם, אום שיקרא אותם ללא הודכה עלול להטיק מהם "מסקנות" או "נכונות", אבל אם מי-שהו מתעקש - או בבקשה, לא לא הוהאס ככד שיטה של הברונה מחשבתית, ותולים את ההאסר באישים המורכב של הספרים ושל הנושאים שהם רגבים בהם. ותד-ללים שהם עושים מחוקים לרבריהם את הרמ-צטרפים ולא מתאשים אותם, ופחותים לפניהם אפי-קים רחבים של ידע וביטחון עצמי, לא מצמצמים אותם. לדבריהם, הם מעודדים את התלמידים להשיל טפק ולהעלות ביקורת כל הזמן, ולא אנו גורד. הם נמצאים איתו בקשר רק אחת לכמה חודשים, ולפע-מים אחת לכמה שנים.

"הדגמה הטובה ביותר לכך שאנחנו לא פועלים לפי ההוראות של ל"א", אומר דני דודי, מופיד היי-שוב האימי מעלה צבירה, "היא העובדה של"א תזננג מאוד להקמת היישוב. הוא לא האמין שנוכל לשמור על עקדנות האימן ביישוב כל כך קטן, וחשב שנוי-דר לצרית עיר, רבילות, ויסיס מעוריעים וכו', דבר שעלול להטיק מאוד לאימן. כשתקעקענו, הוא אמר: תעשו מה שאתם רוצים, אבל ליישוב חוה לא יהיה

את הפצצה בבייזן באוקלתומה. דוח תעסדה לגולד לא מרחיק לכת ער כרי כר, אבל גם שם האמן לא רוצא טוב. הדוח מקדיש לאימן פרק מרתק וארוך במיוחד, יותר מ-150 עמודים, ובו עדייות של מושי אימן, והגים מוהאגים, סיכום של ספרות מקצועית מחוץ, ובעיקר ניתוח של טקסטים שכתב ל"א, המשמשים חומר לימוד לאנשי האימן. מאחר יותר הקימה גם חת ועודה לנושא האימן, שבה הוצג עור המפר. מסקנות הוועדה מהממצאים שהובאו לפני היו הומדות. לפי הדוח ואת בת השאית, מוטאליסיית שמוגדת ללא מוצרים לל"א, המתפקד כגורד. הדוח מפרט שיטת שכת משתמשים ל"א והמורדיכיס והמר כרגים "אשיים" לזיפעת לחת אישי ומבוצתי, ששי-פת מות ועודער והאשיות של החסידים. לפי הדוח, הוכת מציגה עצמה כדבר אחו ריקפוצה ללימוד שי-

המספר המודפס הינו

קשר עם תנועת האימון. אז עובד את האימון והקמנו את היישוב. ליאימון חורבו הרבה אחר כך, כשהם נכחו לדעת שהתחזיות הפסיכומטריות שלהם לא התממשו". לא כולם קיבלו את ההסבר הזה, ויש כאלה שיראו בכך הטעיה והמייה של הדיירות. כדי לקבל קרקע ליישוב ב'87, השנה שבה עלה היישוב על הקרקע, נשלח רוז של כמה פסיכולוגים לנפשים "ימי-שישי" ובן התרשמות של הפסיכולוגים שראיינו את המעמדות. לרבירמן, המתדייט שבסביבה עורם "נאמי" גם מאור ליאימון ועלולים לשמש "חומר נפץ חברתי באזור". אם לשפוט לפי רבירה של רוזמה מנור, כינא-לית המרעפה האזורית גיש שגב, הנמצאת בקשר קבוע עם היישוב בשלמנה השנים האחרונות, הנבואה לא התממשה.

מנור: "תושבי מעלה צבירה הם אנשים נחמדים מאוד, פלרטיס ונקודת-לילה. זה יישוב יוצא מהכלל, והדי נסיון שלנו איתם מצויין. אין לנו שום בעיה איתם, להפך. אין לנו בעיה גם עם יישובים אחרים באזור, אבל היישוב הזה הוא מוצלח במיוחד. לא מעניין אותי כמה הם מאמינים או לא מאמינים. זה עניינם הפרטי. לשבטים "אימון", שום לקוח חרבות של יישוב מונח שנבטש על ידי גרעין נח"ל, והפכו אותו ליישוב פנתר".

כשאל חששם של הכרי מוכיחה היישוב, רני דירי ונרית קמחי, פו תסעו "הקשורות" שהמתרדו משהו מפניהם, הם הקפידו מאוד לשמור כל רגל וכל חדר, מה שמופך את הסיוור לאור ומיניע, לא נצפו ממצאים חשודים. נכון, כמעט בכל חדר התנוססו מאמרות ליאו על הקירות, אבל גם בכפר תנ"ך רואים את דווי קנו של הדבי מלובקביץ' בכל חדר, והיא אחר לא כתוב על-גדה רוז ולא מציע להגביל את בנימת הנוהר שלהם ליארץ. כל בקשה שלילי לעיין בתומר נענתה ונתנה לי לראיין את כל מי שרציתי, כולל את "סיי" שנקרא מחוז לוחמי האימון ארז גונדבוים - האישי שהי באי את האימון ליארץ, שנחשב לדמות אנדית בחוגי האימון, ושניתן לשער שהוא איש ר' עסקי.

האימון והפורשים

מבין שור לא אמר כלום. מבין שאנשי האימון מכי הישבו מבול ומכל את ההאשמות שסייחמות להם. מבין שום לא רואים בליצנים כתי. שום כתי לא אהבה שקראים לה כתי. לכך רציתי לננות לכמה פורשי "אי" מן, לברוק איתם את הטענות. כולם אמרו לי שום לא



דיאנה וייסנובט, פורשת: "לפחות מקרה אחד של בחורה שהתאבדה אני מכירה אישית. להגיד עליה שהיא התאבדה בגלל האיון, זה כמו להגיד שהיא התאבדה בגלל החור באוזן"

סכמנו לרבה. "קשה מאוד ליצאת משם", אמר לי אדם המצוי בענייני הפלהמה בריחות. "גם אלה שיוצאים לא מברבים, ושומרים על נאמנות גבוהה לסודיות של הארגון", אמרה נורית רמון, מתאמת הוועדה רבי-נמשדרית של תעסה-גלדה. "גם לא ידעו לרוב אי-תור, אמר לי הדצל סיני, ראש האגף למלחמה במצב קיצוני של חדרה. הייתי בקשר עם בחורה אחת שיצאה מאימון, והיא הפטיחה לי שאם יהיה צורך לעשות הסברה בתקשורת, היא תרוב כרצוני. כשנתי-עה הזמנה להופיע בתוכנית טלוויזיה בנושא כיתות, היא אמרה לי שיהא לא מסוגלת".

נאלצת אם כי צאת ולחפש פורשי אימון כוחות עצמי המשימה התגלתה כקלה הרבה יותר ממה שהי צטייר לי כעקבות החי-אורים הקורדים. כל האנשים שפנתתי אליהם נענו ברצון, רובם הסכימו לרבה בשם מקום המלא וגם להצטלם. מטעמים סכניים, של חוסר מקום בעיתון, לא כל הערויות מובאות. כולם בני שלושית-פלוס, עובדים מתמקקים, ולרובם השכ-לה אקדמית - תואר שני ומעלה. אלה לא מפצאים סטטיסטיים, אבל אלה עוברות.

התאבדות ואימונים. "שמעתי על המקרה האלה ולפחות מקרה אחד של בחורה שהתאבדה אני מכירה אישית. להגיד עליה שהיא התאבדה בגלל האיון, זה כמו להגיד שהיא התאבדה בגלל החורים באוזן. ההתרשמות שלי היא שהאימון ורוקא מטפח בריאות נפשית. נכון שפכו כל רוב חרש שאנשים למומים, הם לוקחים את זה כהתחלה בהקצנה, וכאופו טבעי מתממנים את כר, אבל זה מקרה בכל תהליך של שינוי. גם אני בהת-חלה להתלכדות נורא, ורציתי שכולם יהיו באימון. אחר כך הבנתי שמה שמתאים לי לא בהכרח מתאים לכלים".

אם רובל היה כל כך טוב, למה עזבת? "כי הרגשתי שמצייתי את זה. גם מרחינה ארגונות היו שם וברבים שלא אהבתי, הידרכרה מוגדרת, למשל. היה קשה לעבוד משלב לשלב, אבל אני לא מכירה שום ארגון שחף מזה. כשאני נמצאת ליימון זה היה ארגון יחסית חרש, וכמו בכל ארגון חרש, היו חריקות. לפי מה שאני מכינה, הדרך וברבים השתנה מאז. אני לקחה מזה מה שטוב לי, ומה שלא - לא. זה לא שאין לי ביקורת על האימון, אבל הטענות שמויחמות ליאו מנסורות. זה לא רק וברבים שהוצאו מוויחמות, אלא טענות קריטיסטריות. יש בהן משהו, אבל האריכו את האף והגדילו את הושהו, והתוצאה הנשקפת כמי-ראת היא מפלצת".

ראתה את מה שאתה רואה? "יש את הפור-לכל אור מהעסקים בנושא האימון, יש את הפור-שים שלי. נורית רמון אמרת שער היום מוגיעים אליה ורית במצוקה וצריכים במצב נפשי קשה. ר'ד ברני שטיין, שהיא כוכב פסיכולוג ראשי במשרד החינוך ונציג המשרד בוועדה, אמר שהיו בטיפולו כמה מקי ריש של פורשי אימון וחברי אימון, ובאף אחד מהם הוא לא אכפתו שום נזק שנגרם בגלל שיוז באימון. לרבריי איש מהם לא הגיע לטיפול בגלל שהיה באימון.

האימון וצה"ל

רוז לוי, ראש מחלקת בריאות נפש בצה"ל לשיעור (ונציג בוועדת תעסה גלדה), הוא כיום הפסיכולוג הראשי של עליית הנעור. "אז שום עזות בשום מקום שאנשים שהיו באימון מאשפים או מטפלים נפשות יותר מכל קבוצה אחרת. זה נכון רק לגבי האימון אבל גם לגבי כל כתי אחרת. אם אדם מבוגר ובריי מחליט להמיר את דתו לדת זו או אחרת, זה עניינו - המספר המודפס הינו

השקט מורכב 58

בין אם מדובר באימו, בנצרות או באיסלאם, לגבי בני נוער, יש סכנה".
 באימו מרגישים, אנכי, שהם לא מקבלים אנשים מתחת לגיל 17, וגם אז הם מקפידים ובודקים שהם סיימו שירות צבאי או שיש להם פסור חוקי. לרוב ידגים מילוי החובה למדינה הוא חלק חשוב מעקרי דת האמונה, והשירות צבאי הוא מרכיב חשוב בעניניהם. בכלל, יש שם קצת אובססיה צוללת, מרגיז האימו מתנאים מאוד כשירותם בחירות שני חשבה מוכחות ומוכרים את "החידוה" בכל הורמנות.

פרופ' בני בית הלחמי מוזיאן למיסולוגיה באוני-ברסיטת ורשה מוחתם של כמה ספרים בנושא דתות חדשות (בעבר נציג בוועדה תעסוד לילון) מציין שהי מסגרת מושקע שערך על האימו בישראל הוא ברק את הלינגוויסטיקה שהם מציגים, ומצא שאחוז הקצינים ביי דורות שנחשבות מוכחות הוא אכן גבוה ביותר. בית הלחמי דוחק מלהשתמש אחיז האימו (כך גם מרכיב המוראליניים והאחרים לתכונה זו), והוא שופך קיטונות של לעג על אמנותם, שנראות לו "יש של שטויות". אבל לרבריי, בכל הנוגע לערך ולריוח הנבאי שלהם צד איך בוז רופי.

דוגמה לכך אפשר לראות בפרשה שקשורה לכמה אנשי אימו שישורנו בבסיס בדרכה של חיל הים בחיפה. לפני כארבע שנים הגיע למופקים הבסיס מכתב תלונה, כנראה אנונימי, ששען שכמה מרדיכים בבסיס אנשי מולואים הברי אימו, "מגייסים חיילים בבסיס לכת האימו בהיותם בשירות מולואים". המכ"ח התחמק (וכנראה) על תלונה של אמ, שבנת הצטרף לאימו במסגרת שירותו הנבאי.
 בריקה של הסיפור העלתה שאמנם מישור מוראלי-דה הצטרף לאימו, אבל הוא היה קצין בקצב בן 24, על סף סיום שירות הקבע שלו, ולא חייל בסדר. גברו שהיו שני מילואניקים הברי אימו, אבל לשיעור הם הם על עשי אשמות לשום דעיון, ונחמד מאוד לא לרבר על הריחם הפרטיים בכלל ועל האימו הפרטי, מחשש שיואשמו במיסולוגיות.

לדעתנו אחר מהם, בעקבות אותו מכתב תלונה הם הושיעו מיד משרות מילואים בחידוה. איש לא קרא להם לחידוה, והדבר לא גרששה באופן רשמי, אבל פשוט הפסיקו לקרוא להם למילואים. כמה חברי אימו עם קשיים בצבא פנו לקצינים בכירים, וביקשו מהם לברוק את הבעיה. לדבריהם, התברר שאחז המפקדים בחיל הים נקט דוגמה שקמונה וחולית להדפסר. מומם בשקט, הבריכו הגיעו עד למפקד בכיר מאוד כבי-

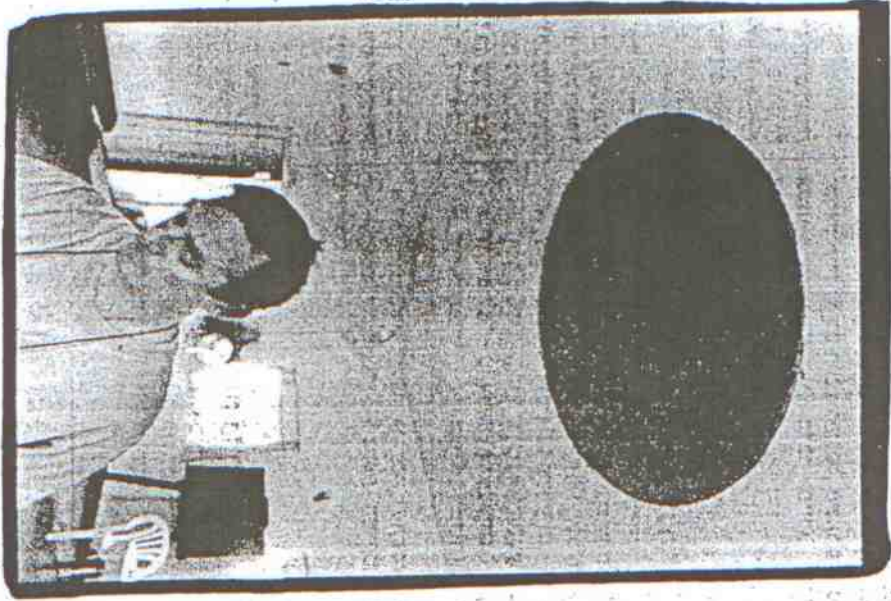
סחון שרד, שברק אישית את העניין והודיע להם שאינן רואה בהשתייכותם לאימו שום בעיה מבחינת צד ובשירות שרד. הם הוחזרו מיד לחידוה.
 אחוז קצין שהצטרף לאימו השתחרר בינתיים מה צבא, ואחרי כמה שנים נקרא על ידי צה"ל לחזור לחיל הים לתפקיד פיקודי בחידוה, שם הוא נמצא גם יזום. עד לסגירת תגלית לא הספיק דובר צה"ל לזה עברית תגובתו לסיפור.

האימו ותרבות רמת

הסיפור הזה אפייני לדרך שבה מגיעות תלונות לוועדות השונות. בדרך כלל אלה תלונות של הורים שלא מוציאים מכר שילדיהם התגלגלו לבתי ומערידים המשפחה. הרצל סיני, ראש האגף למלחמה בקשר עם ובסיסם, הודותי משפחה, שישבו בעקב על בנים שהצטרפו לבת, בהרבה מקרים ההתנתקות היא נושלת. הכיחות מגיעות ממגרת שייכותית הושי, שדרכה פעמים בהם על השכחה המשפחה והקיימת. עם כל הצער, אלה אנשים מברורים, שעש את זה חזרת שלהם, גם אם היא לא מוצאת תן בעיני החידוה. ילד חזרת מוקפת עקרה בהתמדה לכל מקרה שהורים לא מוציאים, ויח מודעב תור איך של מולוננים.

"צריך להבין שהחברה הישראלית קצת שונה מה צרות שונות, אמנות שונות, מסגרות משפחתיות פטריארכליות, כאנשים שאמנות על התפתחות תכ-רתית תקינה ובריאה, אנתנו צריכים להבין שמדובר בתופעה מסוכנת, והחלודי של שטיפת מוח, אחת לא יכולים לדעת מהי הנזק הוא יבוא ליד ביטוי".
 אלה מכתבים עם האבהות בין פחות קשות לקלות, ברוחם לאבהות בין פמים קלים וקשויים
 לא מיל מוסכנות בענין באחוז מודת".

נורית רמון לו מסכימה עם האבהות הזו, ואומרת שיש אבהות בין כוחות שדורשות התמסרות נושלת והערכת הרכיב ומלחמה באיבי המת, כמו המוניז' והי סיניסולוגיות, לבין כוחות רכות יותר, כמו האנתרופוסופיה. האימו, לדעתה, נמצאת באמצע הדרך, בהרכים מסוימים היא רכה ובאחרים קשה.
 הוסיסה בין נורית רמון והאימו הם נושא למחבה בפני עצמה, אם לא לספר. יש להם היסטוריה ארוכה, עוד מולוימים שחמונו היתה תלמידה צעירה בנות לסיר צילוגיה ואנהרופולוגיה. מאה שני הצדדים אמרנו. לייים בצורה שלא תיאמו, ומרכיב בהשפעות. אנשי



דני דודי. עזבונו את האימו, הקמנו את היישוב וחזונו לאימו

האימו כמעטים על רמון בעיקר בגלל הניתוח שערפה בכתיבה, שהוא ליטענתם מגמתי, מסולף ומפועל. רמון טוענת שהם כרוטיים כי היא הסיירה מלעיליהם את המסות.

כל צד מאשים את השני בכך שהוא מנתק את הצי-סוט מהקונטקסט הגבוה שלו, לצורך בריקת הטענות, תחבשו שני הצדדים לפרש כמה קשעים, שרמון חודה באופן מקרי. כמתבונן מהצד שמנסת להיות את בייקטיבי, התקשיתי להכריע איז מהפשיטויות ספרי רה יותר, הקשעים מהגותו של ליאו היו מתנונים-מחורים וקשים, ופתוחים לודעה סוגים של פרשנות-מרכיב הפרשנויות של רמון נראו לי לא יותר טובות

במיוחד. אי אפשר לדודי מכל אחד מהצדדים בעמדתם, עד שהיו על האימו, שתיישוב ללמוד מנתונים במשך שנתיים בקיצור - דו שית של חירשים, כשכל צד פנאטי לעמדתו לא פחות מהצד השני.
 כל כך דבקו והתחשים כל הצדדים בעמדתם, עד שלכל מהגנב הדודי כפידה: אולי האבאקים כתיבתם נהפכו בעצמם במשך השנים לזיון מת - בני אור שנאבקים בבני הושך. ואחרי שבני תיאוריה יפה שום דבר כבר לא יורדי אותם מהצי. גם אם המציאות לא תמיד מתגוננת לפי מה שכתוב בספר המקודש, הם כבר יפרשו אותה בדרך שתתאים להשקפת עולמם, ובכך שה לא לכלכל אותם עם עובדות.

ולא יותר רעות מאלה שהציגו אנשי האימו. הם פשוט מוכרים בשתי שפות שונות לגמרי, והתוצאה המת-קבלת הסרת משמעות כמו הנסיון לתחן נשחק כרוזסל כמנוחים של-קוחים ממשחק שחמט. במגרש הלא נכון, אין כללים והאלה שום משמעות.

הטענה של אנשי האימו, שלפיה רמון מנתקת את הטקסט מוקשר ורא נכונה במדת מה, אבל לא מעשית. מה הם רוצים, שהיא תצטט ספר שלהם מצד שני, רמון לא מקב-לת את כללי המשחק האימויים - שאפשר לטעון עליהם מה שרוצים - טפשיים, לא רציונליים, מוזרים - אבל כמה הם רואים את הדברים. כשבטקסט נהוג, למשל, "התפתחות שרת של הפרש", רמון דואד בכר "ה-תפתחות של האימו כארגון". אך אפשר בכלל לקבוע מי מהם צודק? כל דוח תעסוקגלוו מושתת על הנתונים של רמון, חקק שלה. לאף אחד חזי ממנה לא היה כוח לשבת ולקרא אלפי עמודים. ליאו הוא כתבו בלתי נלאה - יותר ממאתיים אלף עמודים, עמוסים במנוחים אימי-ניים, שפה פורסית ואוסורית. רמון אומרת שהו "מיסוד הודיע", כדי לר-לכך את להודי את השפה ואת דקע. שצריך להודי את השפה ואת דקע. וה לוקח זמן, אבל הודיע הוא פתוח לכל אחר. גם זו לא טענה מעשית